



ДВЕТЪ СМѢТКИ

Малкиятъ Тошко веднажъ чулъ родителитѣ си да говорятъ за нѣкакви домашни смѣтки. Дошло му на умъ да представи и той на майка си една смѣтка, за свършената отъ него работа.

Когато седнали на обѣдъ на масата, Тошкова майка намѣрила до чинията си следната смѣтка:

Мама дължи на своя Тошко:

За 6 пѣти донасяне вѣглища	10 лв.
За пренасяне дърва	10 лв.
За други извършени работи	5 лв.
За да бѣде Тошко послушно момче	5 лв.

Всичко 30 лв.

Майката мълчаливо прибрала бележката.

Когато вечерта Тошко седналъ на масата да вечеря, намѣрилъ до чинията си 30 лв. и следната смѣтка:

Тошко дължи на майка си:	
За осемъ години преживяване въ кѣщи	нищо
За ядене въ продължение на осемъ години	нищо
За наглеждане, когато е билъ боленъ	нищо
За да бѣде майка му добра въ продължение на осемъ години	нищо

Всичко нищо

Когато Тошко прочелъ тази бележка, много се засрамилъ. Съ просълзени очи и треперящи устни, той върналъ паритѣ на майка си и казалъ: „Мила мамо, прости ми за постѣпката. Разбрахъ, че никога не ще мога да ти платя онова, което си направила за менъ. Обещавамъ ти отсега нататъкъ да върша всичко каквото кажешъ, безъ да мисля за плащане.“

Отъ есперанто: Данка Шиварова